

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 19. lib. Judicum, in quo describitur Iter
Levitæ cum uxore sua, Gabaonitarum in eos duritia & nefanda libido
exercitia in uxorem Levitæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

exclamo: eamus & possideamus terram hanc, auferamus cum *Danitis* sculptilia, *Idola*, & *conflatilia* pectoris nostri, inordinatum videlicet ad bona terrena amorem. Non acquiescamus carni nostræ, quæ v. 24. citati capit. cum *Micha* post nos vociferatur: *Deos meos, quos mihi feci, tulistis.* Sed cum sexcentis illis fortissimis *Judæorum* viris currentes per viam Mandatorum Dei ascendamus cœlestem *Lais*, ibi ut refert *S. Scriptura* v. 27. capit. cit. venturi ad *Populum quiescentem & securum.*

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 19. lib. Judicum, in quo describitur Iter Levitæ cum uxore sua, Gabaonitarum in eos duritia & nefanda libido exercita in uxorem Levitæ.

N. 233. Considera : **Q**UOD Dæmon homines, è domo peccati per veram pœnitentiam ad Deum profecturos, iisdem verbis alloquatur, quibus utitur *S. Scriptura* capite v. 6. *Quæso te, ut hodie hic maneat, & v. 9. mane apud me etiam hodie, & duc letum diem, & cras proficisceris,* de mercatore quodam legitur: quod *Tabernæ* suæ majusculis litteris inscribi iusserit: *Hodie in loco hoc nil creditò venditur. sed cras.* Factum inde, nunquam tempus adventasse, quò emptores aliquid creditò acceperint, eandem *Scripturam* singulis diebus videre iussi. *Pari pròh dolor!* astutiâ miseris peccatoribus illudit *Diabolus* hodiernum tantummodo diem sibi impendi petit, crastinum pœnitentiæ dari concedens. Verùm cum eadem verba quotidie repetat, oritur inde: nunquam illucescere illum pœnitentiæ locandum diem, ut quò eos diutius remoretur, eò majori jure eos possideat; crescunt enim catenæ, de quibus asserit *Ecclesia*: delictorum catena constringitur. Quod ipsum pulchrò simili declarat *S. Bonav. tom. 6. in Diæt. salut. tit. 1. c. 2. inquit: Peccatum est sicut rete, & sicut Virga inviscata: nam sicut piscis in retibus se agitandò amplius involvit, & avis plus ambulans per Virgam inviscatam fortius se capit, sic peccator magis elongatur à Deo, & strictius illaqueatur à Diabolo, quia de tali dicitur: tenebitur planta ejus laqueis.* *Joannes de Villa nova* refert: existisse quendam sceneratorem, crebrò à confessorio suo admonitum, ageret Pœnitentiam injustè retenta suis rediturus Dominis. Ad quæ verba identidem respondere auditus sit: *benè, faciam adhuc.* Sed his nondum satur *Sacerdos*, dum monitum dupli-

duplicat, videt ocus peccatorem quasi mortuum ante se corruere, & nonnihil sibi denuò redditum, dum iterum ad pœnitentiam dispo-
 nere nititur, clamat æger: ò pœnitentia ubi-es? pœnitere non valeo hoc judi-
 cante justò *Judice*, quia dum facere pœnitentiam potui, non volui. Aliud non
 minus horrendum in vita Thomæ Mori legitur exemplum. Rogab-
 ant amici peramicè hominem, gravissimis peccatis obnoxium, ut
 maturâ pœnitentiâ saluti consuleret. Sed responsò tulère; se tribùs
 unicis verbulis clementiam Dei eò tempore expugnaturum, quò in-
 stare sibi mortem sentiret. Sed ò vesana peccatoris fiducia! quàm
 aleâ inversâ fors cadit: cùm enim equo insidens transit pontem,
 equus improvidum pedem saxo impingens cadit, & una secum
 fessorem Herum aquis immergit. Tam miserandò lapsu præceptus
 actus peccator, ubi extremum cernit vitæ periculum, & mortem cer-
 tò certius subeundam, omnî conatu in tria verba resolvit linguam.
 Sed quænam ista? nunquid cum regio auditus. Vate suspirare. *Mise-
 rere mei Deus? vel tibi soli peccavi? aut cum publicano: Deus propitius esto?*
 ò quàm longè à talibus diversa maledicò ore spumat, nil aliud audi-
 tus clamare: quàm: *rapiat omnia Damon.* Ita miserrimum homuncio-
 nem in fatali versantem lucta destituit memoria. *Justò Dei judicò fit,*
 meritò dicam cum Innocentio III. Serm. 2. de advent. *ut quia cùm
 potest homo converti & non vult: cùm fortè converti non possit: tunc enim secu-
 rum est homini pœnitere, cùm potest ipse peccare.* Hinc ò Christiane Lector!
 si per lethalem culpam è domo gratiæ abiisti, ocus ad eandem per
 pœnitentiæ ostium redeas. en! Christus instar *Senis illius, Levitam in
 platea publica divertentem alloquentis, te quoque alloquitur dicens:
 Pax tecum. Ego præbebo omnia, quæ necessaria sunt, tantum queso, ne mancas in
 platea.* v. 20. hujus cap. Diabolus enim animâ peccatoris haud aliter
 abutitur, quàm *Gabaonita filii Belial* abusi fuerant uxore Levitæ: utpo-
 te non antea desistens ab explenda sua libidine, donec ante ostium do-
 mûs æternitatis illa cadat mortua, gladiò infernalium pœna-
 rum non tantum in duodecim, sed in millenas partes
 scindenda.

Doctri-